

Forslag

til

Lov om ændring af merværdiafgiftsloven.

(Kontrolbestemmelser m. v.)

Fremsat den 24. oktober 1972 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift), jfr. lovbekendtgørelse nr. 512 af 1. december 1971 som ændret ved lov nr. 221 af 7. juni 1972, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres „3 tons“ til: „4 tons“.

2. Efter § 16 indsættes:

„§ 16 a. Overgår fast ejendom, der har været benyttet af en registreret virksomhed, til en anvendelse, for hvilken afgiften på indkøb ikke kan medregnes til den indgående afgift, skal virksomheden efterregulerede fradrag for indgående afgift vedrørende ejendommen, der er foretaget i de foregående 5 år. Regulering skal dog ikke foretages for afgift vedrørende almindelig vedligeholdelse og reparation. De nærmere regler fastsættes af finansministeren.“

3. I § 17 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

„Stk. 10. Virksomheder, der i strid med stk. 9, 1. punktum, i en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til toldvæsenet. Det samme gælder, hvis en registreret virksomhed i en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller i en faktura over leverancer, hvoraf der ikke skal svares afgift, an-

fører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.“

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

4. Efter § 22 indsættes:

„§ 22 a. Hvis en virksomhed gentagne gange ikke har indbetalt afgift rettidigt, kan toldvæsenet forkorte virksomhedens afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.“

5. § 23 affattes således:

„§ 23. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden.

Stk. 2. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1, senest 3 uger efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode. Kan toldvæsenet på grund af virksomhedens for-

hold ikke foretaget kontrol af angivelsen, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Udbetaling sker kun, såfremt afgiftsangivelse vedrørende tidligere afgiftsperioder er modtaget. Krav på afgift (og eventuelle renter) for disse perioder modregnes ved udbetalingen, selv om afgiftskravet ikke er forfaldent.

6. § 26 ophæves.

7. I § 29, stk. 10, 2. pkt., ændres „senest 20 dage efter hver måneds udløb“ til: „inden udgangen af den følgende måned“.

8. I § 31 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på toldvæsenets begæring udleveres eller indsendes til toldvæsenet.“

9. I § 32 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

„Stk. 3. Pengeinstitutter, herunder postgirokontoret, samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhverysmæssigt udlåner penge, skal på begæring give toldvæsenet enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med

navngivne registreringspligtige virksomheder.“

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. I § 33 indsættes som stk. 3 og 4:

„Stk. 3. Skattemyndighederne giver efter finansministerens bestemmelse toldvæsenet oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som de under den skattemæssige kontrol bliver opmærksom på.

Stk. 4. Finansministeren kan pålægge skattemyndighederne i forbindelse med den skattemæssige kontrol at indhente oplysninger af betydning for afgiftskontrollen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele skattemyndighederne sådanne oplysninger.“

11. I § 34, stk. 3, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.

12. I § 35, stk. 1, *litra b*, ændres „§ 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 10“ til: „§ 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 11“, „§ 26, stk. 2,“ udgår, „§ 31, stk. 2“ ændres til: „§ 31, stk. 2 eller 3“, og „§ 32, stk. 1 eller 2“ ændres til: „§ 32, stk. 1, 2 eller 3, § 33, stk. 4, 2. punktum“.

§ 2.

Loven træder i kraft den

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Bestemmelserne om merværdiafgift findes i lov bekendtgørelse nr. 512 af 1. december 1971, idet dog lovens § 30 er ændret ved lov nr. 221 af 7. juni 1972.

Ved lovforslaget tilsigtes bl.a. en effektivisering af toldvæsenets kontrol ved, at kontrolbeføjelserne udbygges på visse punkter, hvor erfaringerne har vist behov herfor. Dette gælder forslagets § 1, nr. 8, hvorefter toldvæsenet får adgang til at kræve virksomhedernes regnskabsmateriale udleveret eller indsendt til kontrolgennemgang på tjenestestedet. Endvidere kan nævnes forslagets § 1, nr. 9, der pålægger pengeinstitutter m.v. at give toldvæsenet oplysning om deres økonomiske mellemværende med registrerede virksomheder. Ved disse ændringer tilstræbes samtidig en harmonisering af toldvæsenets og skattevæsenets kontrolbeføjelser.

I januar 1967 pålagde finansministeren toldvæse-

net og skattevæsenet gensidig at orientere hinanden om forhold, som konstateredes under kontrolarbejdet, og som var af betydning for den anden part. Efter merværdiafgiftens indførelse blev dette samarbejde intensiveret. Samarbejdet foregår væsentligst på grundlag af varierende aftaler, der er truffet på lokalt plan. Det anses for ønskeligt, at der tilvejebringes mere generelle retningslinier for samarbejdet, og at dette i øvrigt udbygges af hensyn til en forsat effektivisering af såvel toldvæsenets som skattevæsenets kontrol.

Forslagets § 1, nr. 10, og en tilsvarende bestemmelse i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af skattekontrolloven indeholder myndigelse for finansministeren til at fastsætte regler om toldvæsenets og skattemyndighedernes udveksling af oplysninger, der har betydning for kontroludførelsen. Disse bestemmelser i forbindelse med de foreslåede udvidelser af kontrolbeføjelserne tilve-

jebringer de lovmæssige forudsætninger for en udbygning af samarbejdet.

Lovforslaget medfører ikke krav om yderligere personale eller øgede driftsudgifter, da udbygningen af samarbejdet foreløbig vil finde sted inden for de eksisterende personalemæssige og budgetmæssige rammer.

Forslaget indeholder i øvrigt enkelte andre bestemmelser. Der henvises herom til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Foruden de ovenfor omtalte forslag om harmonisering af toldvæsenets og skattevæsenets kontrolbeføjelser findes det ønskeligt, at toldvæsenets og skattevæsenets krav til virksomhedernes kasseregnskab stemmer overens, hvilket ikke er tilfældet.

Skattevæsenet kræver løbende notering af samtlige ind- og udbetalinger. Kontantsalget kan dog bogføres med en enkelt post for en dags samlede salg mod, at skattemynderen dokumenterer kontantsalget ved fremlæggelse af kassestrimler eller særskilt førte lister over salget. Skattemynderen må foretage effektive daglige — eller efter virksomhedens art og omfang — jævnlige kasseafstemninger.

Efter toldvæsenets regler kan de registrerede virksomheder opgøre kontantsalget indirekte. Der forlanges således ikke notering af det enkelte salg, og når der ikke foretages sådanne noteringer, kan der ikke foretages kasseafstemning.

Finansministeren agter nu at stille samme krav til registrerede virksomheders kasseregnskab, som skattevæsenet stiller til bogføringspligtiges regnskab. Herved styrkes toldvæsenets muligheder for at opdage afgiftsunddragelser. Kravene til kasseregnskabet vil kunne fastsættes med hjemmel i merværdiafgiftslovens § 18, stk. 5. De nye regler vil blive optaget i en bekendtgørelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter lovens § 10, stk. 1, gælder der særlige regler ved afgiftsberigtigelse af brugte personbiler samt brugte vare- og lastbiler under 3 tons totalvægt. Bestemmelserne må ses i sammenhæng med, at registreringsafgiften ikke indgår i den værdi, hvoraf merværdiafgiften for nye biler beregnes. Indtil 1. juni 1971 var der ingen registreringsafgift på vare- og lastbiler over 3 tons.

Ved lov nr. 221 af 26. maj 1971 om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. blev denne afgift udvidet til at omfatte vare- og lastbiler mellem 3 og 4 tons. Det findes derfor rimeligt også at lade de lem-

pelige regler finde anvendelse på disse køretøjer. Reglerne har kun betydning ved salg af de pågældende køretøjer til private eller ikke registrerede virksomheder.

Til nr. 2.

En registreret virksomhed skal svare afgift, når den sælger maskiner og andre afgiftspligtige driftsmidler, der har været anvendt i virksomheden. Der skal ligeledes svares afgift af driftsmidlerne, hvis virksomheden afmeldes fra registrering, f.eks. fordi den ophører, og driftsmidlerne overgår til privat anvendelse. Bestemmelserne herom findes i lovens § 11, stk. 4. Baggrunden for at der skal ske afgiftsberigtigelse er, at de registrerede virksomheder har fradragsret for indgående afgift, når de anskaffer driftsmidler.

Disse bestemmelser om afgiftsberigtigelse af driftsmidler omfatter kun de driftsmidler, der har karakter af løsegenstande, idet afgiftspligten efter merværdiafgiftsloven ikke omfatter bygninger og anden fast ejendom. En registreret virksomhed, der ved opførelse eller ombygning af fast ejendom har opnået fradragsret for afgiften på byggeomkostningerne, kan derfor sælge ejendommen til en ikke registreret virksomhed eller til privat brug, uden at der skal svares afgift. En bygning, der er optert som hotel, kan f.eks. overgå til brug som afgiftsfri pensionsvirksomhed uden afgiftsberigtigelse. Reglerne giver således mulighed for at opnå afgiftsmæssige fordele, som lovens system ikke tilsigter.

Den foreslåede nye § 16 a imødegår disse afgiftsmæssige uligheder, idet der efter denne bestemmelse skal foretages en efterregulering af de foregående 5 års fradrag for indgående afgift, når en fast ejendom sælges til ikke afgiftspligtig anvendelse. Regulering skal ligeledes ske, hvis ejendommen — uden at blive solgt — helt eller delvis overgår til sådan anvendelse. De nærmere regler foreslås fastsat i en af finansministeren udstedt bekendtgørelse.

Det er tanken at udforme reglerne således, at efterreguleringen skal foretages med hele det beløb, der er fradraget som indgående afgift vedrørende byggeriet, hvis ejendommen overgår til anden anvendelse i samme kalenderår, som byggearbejdet er udført. Hvis ejendommen overgår til anden anvendelse i et senere år, aftrappes reguleringen af den indgående afgift på byggearbejdet. Reguleringen tænkes fastsat til 80 pct. af den indgående afgift, hvis byggearbejdet er udført i det foregående kalenderår. Reguleringen formindskes med 20 pct. for hvert år, der yderligere er gået mellem byggearbejdet og den ændrede anvendelse.

Virksomhederne skal dog ikke stilles ringere ved reguleringen af den indgående afgift, end de ville

F. t. l. vedr. merværdiafgiftsloven.

have været, hvis de ved bygningens opførelse havde fået byggegodtgørelse i stedet for at have fradraget afgift på byggeriet som indgående afgift. Reguleringen skal derfor kun omfatte forskellen mellem den indgående afgift og det beløb, som kunne være opnået i byggegodtgørelse efter § 30 i merværdiafgiftsloven eller i tilskud efter kap. XIII A i lov om boligbyggeri. Der bliver således ikke tale om regulering for nyopførte fabrikker, værksteder og lagerbygninger, da byggegodtgørelsen her svarer til det fulde afgiftsbeløb.

Som det fremgår af lovforslaget, skal der ikke ske regulering af den indgående afgift, der vedrører almindelig vedligeholdelse og reparation. Dette skyldes, at sådanne arbejder ikke medfører nogen forøgelse af ejendommens værdi. Reguleringen vil omfatte andre arbejder på fast ejendom som f.eks. nyopførelser, tilbygninger og ombygninger. Dette gælder ikke alene bygninger, men også andre faste anlæg, f.eks. svømmebassiner og parkeringspladser, som overgår til ikke registreringspligtig virksomhed.

Reglerne vil næppe finde anvendelse i særlig mange tilfælde, da fast ejendom opført til registrerede virksomheder normalt ikke inden for de første 5 år overgår til anvendelse i ikke registreret virksomhed.

Til nr. 3.

Virksomheder, der ikke er registreret efter merværdiafgiftsloven, må ifølge lovens § 17, stk. 9, ikke i fakturaer anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Denne bestemmelse er indsat i loven dels for at hindre, at ikke registrerede virksomheder opkræver afgift, dels for at hindre, at registrerede købere gennem fakturaer fra sådanne virksomheder opnår grundlag for uberettiget fradrag for indgående afgift.

Det er nu foreslået, at den, der i strid med nævnte bestemmelse anfører afgiftsbeløb i en faktura, skal indbetale beløbet til statskassen. Dette vil f.eks. gælde en virksomhed, der ikke er registreret, fordi dens omsætning af varer og afgiftspligtige ydelser er under 5.000 kr. årlig. Det er endvidere foreslået, at der skal indbetales afgift til staten, hvis en registreret virksomhed har opkrævet afgiften med for stort beløb eller har opkrævet afgift af afsætning, der er afgiftsfri, f.eks. efter lovens § 12.

Til nr. 4.

I tilfælde, hvor registrerede virksomheder kommer i økonomiske vanskeligheder, er det almindeligt, at vareleverandere forlanger kontant betaling. Afgiftsskylden til toldvæsenet vil derimod på grund af den lange afgiftsperiode og betalingsfrist fortsat vok-

se. Efter merværdiafgiftsloven er den sædvanlige afgiftsperiode 3 måneder, og afgiften skal angives og indbetales til toldvæsenet senest 1 måned 20 dage efter periodens udløb. For virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., er afgiftsperioden 6 måneder, og afgiften skal indbetales i 2 rater, senest 5 måneder 20 dage og 8 måneder 20 dage efter afgiftsperiodens udløb. Hvis toldvæsenet vil hindre afgiftsskyldens fortsatte vækst, kan det kun ske ved at indgive konkursbegæring mod virksomheden.

Under forhandlinger om en virksomheds økonomiske sanering vil det imidlertid ofte være uheldigt at tage initiativet til en konkurs. Statskassens interesse vil i mange tilfælde bedre kunne varetages gennem mere begrænsede indgreb over for en sådan virksomhed. Dette vil tillige være i de andre kreditors og virksomhedens interesse.

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i loven, der giver toldvæsenet adgang til at fastsætte kortere afgiftsperioder og indbetalingsfrister for virksomheder, hvis indehaver er fundet ude af stand til at betale sin gæld, f.eks. ved eksekution, betalingsstandsning, akkordforhandling eller lignende. Det er endvidere foreslået, at forkortelse af afgiftsperiode og indbetalingsfrist vil kunne ske i tilfælde, hvor en virksomhed gentagne gange ikke har betalt afgift rettidigt.

Bestemmelser af tilsvarende karakter findes i toldloven og i andre forbrugsafgiftslove.

Til nr. 5.

Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, skal toldvæsenet udbetale det overskydende beløb senest 14 dage efter modtagelsen af afgiftsangivelsen.

Toldvæsenet modtager årligt ca. 180.000 negative angivelser og udbetaler på grundlag af disse ca. 3 milliarder kroner. En væsentlig del af de negative angivelser modtages i de sidste dage inden udløbet af fristen for angivelsens indsendelse. Toldvæsenet får derfor et stærkt arbejdspres 6 gange om året, nemlig ved udløbet af angivelsesfristen for de 4 kvartaler for byerhverv og ved udløbet af de halvårslige angivelsesfrister for landbrugsvirksomheder m.v.

Under hensyn til de meget betydelige beløb, der udbetales på grundlag af negative angivelser, kan den kontrol, toldvæsenet har mulighed for at gennemføre inden for udbetalingsfristen, ikke anses for fuldt forsvarlig. Det foreslås derfor at forlænge denne frist fra 14 dage til 3 uger.

Da det i en række tilfælde har vist sig umuligt for toldvæsenet at gennemføre kontrol, fordi man ikke

har kunnet komme i forbindelse med virksomheden (ferielukning, bortrejse m.v.), er der foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter udbetalingsfristen afbrydes i disse tilfælde, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

På grund af tilføjelserne er paragraffen foreslået opdelt i 3 stykker.

Til nr. 6.

Efter merværdiafgiftslovens § 26 kan virksomheder, der er registreret i det særlige register for landbrug og fiskeri m.v., uden at beregne afgift levere egne produkter og afgiftspligtige ydelser til andre virksomheder, der er optaget i dette register. Benytter virksomhederne sig af denne adgang, behøver de ikke at udstede faktura for sådanne leverancer, og de skal heller ikke redegøre for dem i afgiftsregnskabet. Bestemmelsen skyldes, at man ved merværdiafgiftens indførelse i 1967, ønskede at forenkle regnskabsførelsen for denne gruppe virksomheder, der ikke hidtil havde været pålagt afgiftsoprævning.

Den manglende pligt til regnskabsmæssig dokumentation af den afgiftsfri omsætning har imidlertid gjort det vanskeligt at udøve en effektiv kontrol med afgiftsregnskaberne for virksomheder i registeret for landbrug og fiskeri m.v., navnlig for så vidt angår ikke bogføringspligtige virksomheder. Toldvæsenet er således i mange tilfælde ude af stand til at kontrollere væsentlige dele af afsætningen.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i § 26. Herved vil landbrugere m.v. på samme måde som andre erhverv få pligt til at fakturere og kræve afgift af hele den afgiftspligtige omsætning.

Det kan oplyses, at adskillige landmænd allerede nu fakturerer og betaler merværdiafgift af leverancer til andre landmænd, fordi de af regnskabsmæssige og likviditetsmæssige grunde finder det fordelagtigt at beskatte hele omsætningen.

Til nr. 7.

Efter lovens § 29, stk. 10, er der adgang til at lade brevpostforsendelser med bøger, tidsskrifter, noder og frimærker indgå til forhandlere af disse varer uden toldbehandling af de enkelte forsendelser. Merværdiafgiften af de i en måned indgåede forsendelser skal af forhandleren indbetales til toldvæsenet senest 20 dage efter månedens udløb.

Fra den 1. april 1971 blev der gennemført en almindelig kredit med betaling af merværdiafgiften af indførsel, således at afgiften af de i en måned indførte varer skal indbetales inden udgangen af den følgende måned. Det foreslås at fastsætte samme indbetalingsfrist for de nævnte brevpostforsendelser.

Til nr. 8.

Efter merværdiafgiftslovens § 31, stk. 1, har toldvæsenet ret til at foretage eftersyn af forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. i virksomhederne, men har ikke hjemmel til at indkalde dette materiale til kontrolgenmængang på tjenestestedet. Når toldvæsenet ønsker at modtage regnskabsmaterialet, må man i hvert enkelt tilfælde have virksomhedens samtykke.

Skattevæsenet har både efter kontrolloven og indskatteloven adgang til at indkalde regnskaberne til kontrol på tjenestestedet.

Af hensyn til effektiviteten i toldvæsenets kontrol med regnskaberne samt til en rationel tilrettelæggelse af toldvæsenets arbejde foreslås det, at materialet skal udleveres eller indsendes til toldvæsenet på dettes begæring. Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor materialet befinder sig hos trediemand.

Bestemmelsen vil af toldvæsenet blive anvendt på en sådan måde, at virksomhedernes regnskabsførelse generes mindst muligt. Der vil i særlig grad blive taget hensyn til virksomhederne, når der er tale om udlevering eller indsendelse af materiale for det løbende regnskabsår.

Til nr. 9.

Toldvæsenet har efter merværdiafgiftslovens § 32, stk. 3, adgang til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder. Skattevæsenet har en almindelig adgang til at indhente oplysninger om navngivne personers pengetransaktioner fra pengeinstitutter m.v. Det vil være af væsentlig betydning for toldvæsenet at få en tilsvarende beføjelse. Ved hjælp af oplysninger fra pengeinstitutterne vil toldvæsenet i mange tilfælde få bedre muligheder for at kontrollere virksomhedernes opgørelse af merværdiafgiften, f. eks. ved afstemning af, om en virksomheds bogføring af indbetalinger til og udbetalinger fra en bankkonto er i overensstemmelse med bankens noter. For virksomheder, der helt undlader at føre afgiftsregnskab, vil der ved hjælp af sådanne oplysninger kunne skabes et grundlag for at skønne over virksomhedens afgiftspligtige omsætning.

Der foreslås derfor indsat en bestemmelse, der giver toldvæsenet mulighed for hos pengeinstitutter m.v. at indhente oplysninger om disses økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

Oplysningspligten vil herefter omfatte f.eks. angivelse af bevægelser på indskuds- eller lånekonti, trukne og indsatte checks, diskonterede vekslers størrelsen af lån og depoter.

Til nr. 10.

De foreslåede nye bestemmelser i § 33 sigter på at udbygge samarbejdet mellem toldvæsenet og skattemyndighederne.

En tilsvarende bestemmelse er ved det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af skattekontrolloven foreslået indsat i denne lov.

Til nr. 11.

Ved den foreslåede ændring forlænges fristen for indbringelse af klager over de af toldvæsenet fore-

tagne skønsmæssige ansættelser af virksomheders afgiftstilsvar fra 14 dage til 4 uger. Virksomhederne får herved længere tid til — eventuelt i samråd med deres revisor eller advokat — at overveje, om de ønsker sagen indbragt for nævnet.

Til nr. 12.

Forslaget er en konsekvens af de under nr. 3, 6, 8, 9 og 10 stillede forslag, hvorefter § 26 ophæves, og der indsættes nye stykker i §§ 17, 31, 32 og 33.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

1—4.

§ 10. Ved afsætning af brugte personmotor-køretøjer og af vare- og lastmotor-køretøjer med tilladt totalvægt ikke over 3 tons kan en forhandler — når der ikke ved overdragelsen til forhandleren er faktureret afgift efter denne lov — afgiftsberigtige køretøjet på grundlag af en afgiftspligtig værdi, der udgør 20/23 af forskellen mellem indkøbsprisen og salgsprisen indbefattet afgiften. Overstiger salgsprisen ikke indkøbsprisen, beregnes ingen afgift.

Lovforslaget.

1. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres „3 tons“ til „4 tons“.

2. Efter § 16 indsættes:

„§ 16 a. Overgår fast ejendom, der har været benyttet af en registreret virksomhed, til en anvendelse, for hvilken afgiften på indkøb ikke kan medregnes til den indgående afgift, skal virksomheden efterregulere de fradrag for indgående afgift vedrørende ejendommen, der er foretaget i de foregående 5 år. Regulering skal dog ikke foretages for afgift vedrørende almindelig vedligeholdelse og reparation. De nærmere regler fastsættes af finansministeren.“

3. I § 17 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

„Stk. 10. Virksomheder, der i strid med stk. 9, 1. punktum, i en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til toldvæsenet. Det samme gælder, hvis en registreret virksomhed i en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller i en faktura overleverancer, hvoraf der ikke skal svares afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.“

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

4. Efter § 22 indsættes:

„§ 22 a. Hvis en virksomhed gentagne gange ikke har indbetalt afgift rettidigt,

Gældende lov.

5.

§ 23. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetalingen senest 14 dage efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode. Udbetalingen sker dog kun, såfremt afgiftsangivelse vedrørende tidligere afgiftsperioder er modtaget. Krav på afgift (og eventuelle renter) for disse perioder modregnes ved udbetalingen, selv om afgiftskravet ikke er forfaldent.

6.

§ 26. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., kan holde leverancer af egne produkter og afgiftspligtige ydelser til andre virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., uden for den afgiftspligtige omsætning.

Stk. 2. For leverancer, der efter stk. 1 holdes uden for den afgiftspligtige omsætning, må der ikke på de udstedte fakturaer anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.

Lovforslaget.

kan toldvæsenet forkorte virksomhedens afgiftsperiode og fristen for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift. Det samme gælder, hvis en virksomheds indehaver ved eksekution er fundet ude af stand til at betale sin gæld, hvis indehaveren har standset sine betalinger eller er under frivillig akkord eller likvidation, eller hvis virksomheden er et aktieselskab, og dette er under likvidation efter reglerne om insolvente selskaber. Ligeledes gælder dette for en virksomhed, hvis indehaverens bo er under konkursbehandling eller tvangsakkordforhandling, eller hvis indehaverens dødsbo behandles efter kapitel III i lov om skifte af dødsbo og fællesbo.“

5. § 23 affattes således:

„§ 23. Overstiger en virksomheds indgående afgift i en afgiftsperiode den udgående afgift, udbetales det overskydende afgiftsbeløb til virksomheden.

Stk. 2. Såfremt angivelsen er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1, senest 3 uger efter modtagelsen af afgiftsangivelsen for den pågældende periode. Kan toldvæsenet på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen, afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol.

Stk. 3. Udbetaling sker kun, såfremt afgiftsangivelse vedrørende tidligere afgiftsperioder er modtaget. Krav på afgift (og eventuelle renter) for disse perioder modregnes ved udbetalingen, selv om afgiftskravet ikke er forfaldent.“

6. § 26 ophæves.

Gældende lov.

7—10.

§ 29. — — —

Stk. 10. Toldvæsenet kan på nærmere fastsatte vilkår tillade forhandlere af bøger, tidsskrifter, noder og frimærker at indbetale afgiften af brevpostforsendelser indeholdende de nævnte varer månedlig. Indbetaling skal ske på grundlag af en særlig afgiftsangivelse senest 20 dage efter hver måneds udløb. Tilsvarende tilladelse kan i særlige tilfælde gives for andre forsendelser indeholdende tidsskrifter.

11.

§ 34. — — —

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for told-

Lovforslaget.

7. I § 29, *stk. 10, 2. pkt.*, ændres „senest 20 dage efter hver måneds udløb“ til: „inden udgangen af den følgende måned“.

8. I § 31 indsættes som *stk. 3*:

„*Stk. 3.* Det i stk. 1 nævnte materiale skal på toldvæsenets begæring udleveres eller indsendes til toldvæsenet.“

9. I § 32 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

„*Stk. 3.* Pengeinstitutter, herunder postgirokontoret, samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervmæssigt udlåner penge, skal på begæring give toldvæsenet enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.“

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

10. I § 33 indsættes som *stk. 3 og 4*:

„*Stk. 3.* Skattemyndighederne giver efter finansministerens bestemmelse toldvæsenet oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som de under den skattemæssige kontrol bliver opmærksom på.

Stk. 4. Finansministeren kan pålægge skattemyndighederne i forbindelse med den skattemæssige kontrol at indhente oplysninger af betydning for afgiftskontrollen. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele skattemyndighederne sådanne oplysninger.“

11. I § 34, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres „14 dage“ til: „4 uger“.

Gældende lov.

væsenet senest 14 dage efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

12.

§ 35. Med bøde straffes den, der:

- b. Overtræder § 5, stk. 1, stk. 2, 1. punktum, eller stk. 5, § 10, stk. 3, § 12, stk. 5, 2. punktum, § 13, stk. 4, 2. punktum, § 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 10, § 18, stk. 3, § 19, § 20, stk. 1, § 26, stk. 2, § 27, 2. punktum, § 28, stk. 1, § 31, stk. 2, § 32, stk. 1 eller 2, eller § 41, stk. 2, 1. punktum.

Lovforslaget.

12. I § 35, stk. 1, punkt b, ændres „§ 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 10“ til: „§ 17, stk. 1, 2, 5, 6, 9 eller 11“, „§ 26, stk. 2,“ udgår, „§ 31, stk. 2“ ændres til: „§ 31, stk. 2 eller 3“, og „§ 32, stk. 1 eller 2“ ændres til: „§ 32, stk. 1, 2 eller 3, § 33, stk. 4, 2. punktum“.